'हस्तं' हस्ताख्यं नक्षत्रं, 'वहन्', कीदृशं हस्तं, 'सुभगं' सौभाग्ययुक्तं, 'विद्मनापसं' विदितेन कर्म्मणायुक्तं, 'प्रयच्छन्तं' अभिमतफलानि ददतं, 'पपुरिं' कामानां पूरयितारं, 'पुण्यं' पावनं, 'अच्छ' आभिमुख्येन वर्त्तमानम्॥

तत्रैव याज्यामाह। "हस्तः प्रयच्छत्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम एनत्। दातारमद्य सविता विदेय। यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम्" इति। अयं 'हस्तः' नक्षत्रविशेषः, 'अमृतं' विनाशरहितं, 'वसीयः' अतिश्रेष्ठं धनं, 'प्रयच्छतु'। वयमपि 'एनत्' धनं, 'दक्षिणेन' हस्तेन पूजितेन, 'प्रतिगृभ्णीमः'। 'यः' 'सविता', 'हस्ताय' हस्तनक्षत्रार्थं, 'नः' अस्मदीयं, 'यज्ञं', 'प्रसुवाति' अनुजानाति तं सवितारं धनस्य 'दातारं', 'अद्य' अस्मिन् कर्म्मणि, 'विदेय' लभेय॥

अथ द्वादशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति चित्राम्। सुभꣳसमं युवतिꣳ रोचमानाम् [९]। निवेशयन्नमृतान्मर्त्त्याꣳश्च। रूपाणि पिꣳशन् भुवनानि विश्वा" इति। अयं 'त्वष्टा', देवः, 'चित्राख्यं, 'नक्षत्रम्', 'आभिमुख्येन गच्छति, तया सहैकीभवति। कीदृशीं चित्रां, 'सुभꣳसमं' शोभनेन भंसमा जघनप्रदेशेन युक्तां, 'युवतिं' यौवनयुक्तां, 'रोचमानां' दीप्यमानां। किं कुर्व्वन्, 'अमृतान्' देवान्, 'मर्त्त्यान्' मनुष्यांश्च, 'निवेशयन्' स्वस्वोचिते रूपे स्थापयन, तथा 'रूपाणि' निरूपणीयानि, 'विश्वा' 'भुवनानि' सर्व्वाणि भूतजातानि, 'पिंशन्' निरूपयन्॥